

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของเด็กวัย 9 ถึง 14 ปี ต่อหนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กฉบับคณะกรรมการประกวดและได้รับรางวัลเนื่องในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ และต้นฉบับหนังสือภาพสำหรับเด็กฉบับคณะกรรมการประกวดและได้รับรางวัลของธนาคารกสิกรไทย ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2527 ในด้านเนื้อหา การใช้ภาษา และ ภาพประกอบ และ เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ของการวิจัยว่า ลักษณะเนื้อหา การใช้ภาษา และ ภาพประกอบของหนังสือดังกล่าวนี้ ตรงกับความต้องการและความสนใจในการอ่านของเด็ก

สำหรับวิธีดำเนินการวิจัยนั้น เริ่มต้นด้วยการสำรวจและรวบรวมรายชื่อหนังสือสำหรับเด็กฉบับคณะกรรมการประกวดและได้รับรางวัลเนื่องในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ และฉบับคณะกรรมการประกวดและได้รับรางวัลของธนาคารกสิกรไทย ขั้นตอนถัดมาเป็นการศึกษาลักษณะที่ดีของหนังสือสำหรับเด็กในด้านเนื้อหา ภาพประกอบ และการใช้ภาษา นำแนวคิดที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม แล้วนำไปให้ท่านผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือสำหรับเด็กตรวจ ทิวิจารณ์ ปรับปรุง แก้ไข ผู้วิจัยนำเอาข้อเสนอแนะที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม และให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจ ทิวิจารณ์อีกครั้งหนึ่ง นำหนังสือสำหรับเด็กฉบับคณะกรรมการประกวดและได้รับรางวัลเนื่องในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ และฉบับคณะกรรมการประกวดและได้รับรางวัลของธนาคารกสิกรไทย ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2527 จำนวน 18 เรื่อง ให้เด็กจำนวน 300 คน อ่านพร้อมทั้งให้ตอบแบบสอบถามเมื่ออ่านเสร็จ โดยแบ่งหนังสือออกเป็น 2 กลุ่ม ตามกลุ่มอายุเด็ก คือ กลุ่มแรกให้เด็กอายุ 9-11 ปี ซึ่งเป็นเด็กนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 96 คน อ่าน 6 เรื่อง (จำแนกเป็นประเภทบันเทิงคดี 4 เรื่อง และคำประพันธ์ 2 เรื่อง) ส่วนกลุ่มที่ 2 ให้เด็กอายุ 12-14 ปี ซึ่งเป็นเด็กนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 204 คน อ่าน 12 เรื่อง (แบ่งออกเป็นประเภทบันเทิงคดี 4 เรื่อง ประเภทสารคดี 4 เรื่อง และประเภท

คำประพันธ์ 4 เรื่อง) นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมดมาหาคำร้อยละตามความ
 กิตเห็นของเด็กในหัวข้อย่อยของแต่ละคำ ได้แก่ คำเนื้อหา การใช้ภาษา และ
 ภาพประกอบ หาคำร้อยละรวมเฉพาะแต่ละคำดังกล่าว หาค่าเฉลี่ยทั้งสามคำ และนำ
 ค่าเฉลี่ยของแต่ละเรื่องมาแปลความหมาย แล้วนำเสนอเป็นผลการวิจัย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการศึกษาทัศนคติของเด็กวัย 9 ถึง 14 ปี ต่อหนังสือภาษาไทยสำหรับเด็ก
 ฉบับคณะกรรมการประกวดและได้รับรางวัลเนื่องในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ และ ฉบับชนะ
 การประกวดและได้รับรางวัลของธนาคารกสิกรไทย ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2527
 จำนวน 18 เรื่อง โดยแบ่งออกเป็นหนังสือสำหรับเด็กวัย 9-11 ปี จำนวน 6 เรื่อง
 (ประเภทบันเทิงคดี 4 เรื่อง และประเภทคำประพันธ์ 2 เรื่อง) หนังสือสำหรับเด็กวัย
 12-14 ปี จำนวน 12 เรื่อง (ประเภทบันเทิงคดี 4 เรื่อง ประเภทสารคดี 4 เรื่อง
 และประเภทคำประพันธ์ 4 เรื่อง) สรุปได้ดังนี้

ก. หนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กวัย 9-11 ปี (ระดับประถมศึกษา) แบ่ง
 ออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทบันเทิงคดี 4 เรื่อง และ ประเภทคำประพันธ์
 2 เรื่อง

1. ประเภทบันเทิงคดี

1.1. คำเนื้อหา

เรื่องที่มีคำร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์
 อยู่ในระดับดีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด ได้แก่ เปลือกหอยกับความสุข (87.0) หมี่ในเข้
ผจญภัย (83.0) ต้นไม้มีเพื่อน (82.0) และ จ้าวป่า (78.2)

เมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างด้านความสนใจในการอ่าน
 ของเด็กตามเพศในหัวข้อต่างๆ คำเนื้อหาของหนังสือแต่ละเรื่องจะเห็นว่า เรื่องต้นไม้
มีเพื่อน มีความแตกต่างด้านความสนใจในการอ่านของเด็กตามเพศมากที่สุด ทั้งในหัวข้อ
 เนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป (คำร้อยละของความกิตเห็นของเด็กชาย 30.0 และคำ
 ร้อยละของความกิตเห็นของเด็กหญิง 66.7) มีวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสม

และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 70.0 ส่วนค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กหญิง 33.3) เรื่องจ้าวป่ามีความสนใจในการอ่านของเด็กที่แตกต่างกันตามเพศในหัวข้อเนื้อหาให้ความสนุกเพลิดเพลิน (ค่าร้อยละของความเห็นของเด็กชาย 85.7 และค่าร้อยละของความเห็นของเด็กหญิง 33.3)

สำหรับเรื่องที่เด็กมีความสนใจในการอ่านระดับต่างกัน ได้แก่เรื่องจ้าวป่า และหมีใหญ่ผจญภัย ซึ่งจะพบในหัวข้อให้ความรู้ด้านต่างๆ เช่น ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การอยู่ร่วมกันในสังคม หรืออื่นๆ โดยจ้าวป่า มีค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 71.4 ส่วนค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กหญิง 50.0 และหมีใหญ่ผจญภัยมีค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 41.7 และค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กหญิง 75.0 เรื่องหมีใหญ่ผจญภัยยังมีความสนใจในการอ่านของเด็กต่างระดับกันในหัวข้อเนื้อหาตรงกับความต้องการ (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 75.0 และค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กหญิง 50.0) เรื่องเปลือกหอยกับความสุขเป็นเรื่องที่เด็กมีความสนใจในการอ่านในระดับต่างกัน ในหัวข้อเนื้อหามีความคิดสร้างสรรค์ (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 100.0 ส่วนค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กหญิง 50.0) นอกจากนี้เรื่องต้นไม้มีเพื่อนยังมีความสนใจในการอ่านของเด็กชายและหญิงต่างระดับกันในหัวข้ออ่านแล้วรู้สึกชั้น (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 60.0 และค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กหญิง 66.7)

ส่วนเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในการอ่านเหมือนกัน มีค่าร้อยละของความคิดเห็นเท่ากันและอยู่ในระดับเดียวกัน คือระดับดีมาก ได้แก่เรื่องจ้าวป่า และต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อภาพประกอบดึงดูดความสนใจ และมีความชัดเจน เรื่องเปลือกหอยกับความสุขและต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อภาพประกอบสวยงาม เรื่องต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อภาพประกอบมีชีวิตและมีความเคลื่อนไหว มีความแปลกใหม่ (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชายและเด็กหญิงของทุกเรื่อง 100.0) เรื่องหมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อภาพประกอบมีขนาดเหมาะสมกับวัย จำนวนภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง ไม่น่าเบื่อหรืออ่อนเกินไป (ค่าร้อยละ 91.7) ภาพประกอบอธิบายเรื่องได้ (ค่าร้อยละ 83.3) และมีความชัดเจน (ค่าร้อยละ 75.0) เรื่องที่เด็กชาย

และเด็กหญิงมีความสนใจในการอ่านเหมือนกัน อยู่ในระดับเดียวกันคือระดับดีมาก แต่มีค่า
 ร้อยละไม่เท่ากัน ได้แก่เรื่อง เปลือกหอยกับความสุสุข จ้าวป่า หมีใหญ่ผจญภัย และ ต้นไม้
มีเพื่อน ในหัวข้อภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อเรื่องและอยู่ในหน้าเดียวกัน เรื่อง เปลือก
หอยกับความสุสุข จ้าวป่า และ หมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อภาพประกอบมีชีวิตและความเคลื่อนไหว
 เรื่อง เปลือกหอยกับความสุสุข จ้าวป่า และ ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อจำนวนภาพประกอบ
 เหมาะสมกับเนื้อเรื่องไม่มากหรือน้อยเกินไป เรื่อง เปลือกหอยกับความสุสุข และ จ้าวป่า
 ในหัวข้อภาพประกอบมีความแปลกใหม่ เรื่อง เปลือกหอยกับความสุสุข หมีใหญ่ผจญภัย และ
ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อภาพประกอบมีความถูกต้องตามความเป็นจริง เรื่อง จ้าวป่า และ
ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อมีขนาดเหมาะสมกับวัย เรื่อง เปลือกหอยกับความสุสุข ในหัวข้อมีความ
 ชัดเจน และ จ้าวป่า ในหัวข้อมีความสวยงาม

ส่วนเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในการอ่าน
 เหมือนกันและมีค่าร้อยละเท่ากัน คือ 100.0 ได้แก่เรื่อง เปลือกหอยกับความสุสุข และ ต้นไม้
มีเพื่อน ในหัวข้อเข้าใจเรื่องตลอด ช่วยให้เข้าใจชีวิตครอบครัว การคบเพื่อน หรืออื่นๆ
 เรื่อง จ้าวป่า และ ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อให้ข้อคิดหรือคติสอนใจซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้
 เรื่อง เปลือกหอยกับความสุสุข ในหัวข้อให้ความรู้ด้านต่างๆ เช่นขนบธรรมเนียม ประเพณี
 วัฒนธรรม การอยู่ร่วมกันในสังคม หรืออื่นๆ เรื่อง จ้าวป่า ในหัวข้อเข้าใจเรื่องตลอดตรง
 กับความต้องการ เรื่อง ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อตรงกับความสนใจ ให้ความสนุกเพลิดเพลิน
 ค่าร้อยละเท่ากัน คือ 91.7 ได้แก่เรื่อง หมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อให้ความสนุกเพลิดเพลิน
 และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ค่าร้อยละเท่ากันคือ 0.0 ในเรื่อง จ้าวป่า หัวข้ออ่าน
 แล้วรู้สึกสนใจ สำหรับเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในการอ่านเหมือนกันหรืออยู่
 ในระดับเดียวกันคือระดับดีมาก แต่มีค่าร้อยละต่างกัน ได้แก่เรื่อง เปลือกหอยกับความสุสุข
 และ หมีใหญ่ผจญภัย และ จ้าวป่า ในหัวข้อเนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป มีวิธีการแก้ปัญหาที่ถูก
 ต้องและเหมาะสม เรื่อง เปลือกหอยกับความสุสุข และ หมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อให้ข้อคิด
 หรือคติสอนใจซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้ เรื่อง จ้าวป่า และ หมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อช่วย
 ให้เข้าใจชีวิตในครอบครัว การคบเพื่อน หรืออื่นๆ เรื่อง เปลือกหอยกับความสุสุข และ
ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อตรงกับความสนใจ ให้ความสนุกเพลิดเพลิน เรื่อง จ้าวป่า ใน
 หัวข้อมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เรื่อง หมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อเข้าใจเรื่องตลอด
 ตรงกับความสนใจ อ่านแล้วรู้สึกสนใจ และ ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อให้ความรู้ด้านต่างๆ
 เช่นขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การอยู่ร่วมกันในสังคม

1.2. การอ่านภาษา

เรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับที่ดีมากหรือดีมากที่สุด ได้แก่ เปลือกหอยกับความสุข (86.5) ต้นไม้มีเพื่อน (75.0) หมีใหญ่ผจญภัย (70.8) และ จ้าวป่า (69.2)

ในค่านี้นี้ เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในการอ่านแตกต่างกันในหัวข้อต่างๆ ของหนังสือแต่ละเรื่อง ได้แก่ เรื่อง จ้าวป่า ในหัวข้อมีศัพท์ใหม่ที่ที่น่าสนใจ (ค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 57.1 และของเด็กหญิง 33.3) ภาษาชวนอ่าน ชวนติดตาม (ค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 71.4 ของเด็กหญิง 33.3) เรื่อง ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อศัพท์ที่มีความยากง่ายเหมาะกับวัยหรือระดับชั้นเรียน (ค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 70.0 และของเด็กหญิง 33.3)

เรื่องที่เด็กมีความสนใจในการอ่านต่างระดับกัน ได้แก่ เรื่อง จ้าวป่า และ ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อที่ใช้ประโยคง่ายๆ สั้น และมีความหมายชัดเจน (ค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 71.4 และของเด็กหญิง 50.0 และค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 60.0 และของเด็กหญิง 66.7 ตามลำดับ) เรื่อง จ้าวป่า และ หมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อศัพท์ที่มีความยากง่ายเหมาะกับวัยหรือระดับชั้นเรียน (ค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 57.1 ของเด็กหญิง 50.0 และค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 41.7 ของเด็กหญิง 58.3 ตามลำดับ) เรื่อง หมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อภาษาถิ่นที่ใช้มีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง และมีศัพท์ใหม่ที่ที่น่าสนใจ (ค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 41.7 และของเด็กหญิง 58.3 และ 50.0 ตามลำดับ) สำหรับเรื่อง ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อมีสำนวนโวหารที่เหมาะสมกับวัยและเนื้อเรื่องน่าสนใจ (ค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 60.0, 50.0 และของเด็กหญิง 100.0 , 66.7 ตามลำดับ)

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในการอ่านเหมือนกันและมีค่าร้อยละเท่ากัน ได้แก่ เรื่อง เปลือกหอยกับความสุข หมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อภาษาชวนอ่าน ชวนติดตาม เรื่อง จ้าวป่า ในหัวข้อทำให้มองเห็นภาพเกิดจินตนาการ เรื่อง ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อใช้ภาษาเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง และตัวละคร (ค่าร้อยละของทุกเรื่อง 100.0) เรื่อง หมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อใช้ประโยคง่ายๆ สั้น และมีความหมายชัดเจน (ค่าร้อยละ 91.7) ส่วนเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในการอ่านเหมือนกันหรืออยู่ในระดับเดียวกันหรือระดับดีมาก แต่มีค่าร้อยละไม่เท่ากัน

ได้แก่เรื่อง เปลือกหอยกับความสุข จ้าวป่า และ หมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อมีสำนวนโวหารที่เหมาะสมกับวัยและเนื้อเรื่อง และใช้ภาษาเหมาะสมกับเนื้อเรื่องและตัวละคร เรื่อง เปลือกหอยกับความสุข หมีใหญ่ผจญภัย และ ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อทำให้มองเห็นภาพเกิดจินตนาการ เรื่อง เปลือกหอยกับความสุข จ้าวป่า และ ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อภาษาถิ่นที่ใช้มีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง นอกจากนี้ยังพบในเรื่อง เปลือกหอยกับความสุข ในหัวข้อมีศัพท์ใหม่ที่น่าสนใจ และศัพท์ที่มีความยาก-ง่าย เหมาะกับวัยหรือระดับชั้นเรียน และ ต้นไม้มีเพื่อน ในหัวข้อภาษาชวนอ่าน

จะเห็นได้ว่าความสนใจในการอ่านของเด็กชายและเด็กหญิงจะมีความแตกต่างกันน้อย (เพียง 3 หัวข้อ)

1.3. คำานภาพประกอบ

เรื่องที่ร้อยละเฉลี่ยที่อยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับดีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด ได้แก่ ต้นไม้มีเพื่อน (89.2) เปลือกหอยกับความสุข (84.8) จ้าวป่า (83.8) และ หมีใหญ่ผจญภัย (78.3)

หากพิจารณาถึงความแตกต่างด้านความสนใจในการอ่านของเด็กตามเพศในหัวข้อต่างๆ คำานภาพประกอบของหนังสือแต่ละเรื่อง ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันน้อยมากเพียงหัวข้อเดียวคืออธิบายเรื่องได้ในเรื่อง ต้นไม้มีเพื่อน

เรื่องที่เด็กมีความสนใจในการอ่านระดับต่างกัน ได้แก่ เรื่อง เปลือกหอยกับความสุข และ จ้าวป่า ในหัวข้ออธิบายเรื่องได้ (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 100.0 ของเด็กหญิง 50.0 และค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 48.9 ของเด็กหญิง 83.3 ตามลำดับ) เรื่อง เปลือกหอยกับความสุข ในหัวข้อมีขนาดเหมาะสมกับวัย (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 85.7 และของเด็กหญิง 55.6) และเรื่อง หมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อดึงดูดความสนใจ (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 91.7 และของเด็กหญิง 58.3) มีความสวยงาม (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 58.3 ของเด็กหญิง 50.0) และเรื่อง หมีใหญ่ผจญภัย ในหัวข้อภาพประกอบมีความแปลกใหม่ (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 83.3 ของเด็กหญิง 50.0)

1.4. ค่าร้อยละเฉลี่ยทั้งสามด้าน

เรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยทั้งสามด้านอยู่ในระดับที่แสดงว่ามี

คุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับดีมากหรือดีมากที่สุด คือ เปลือกหอยกับความสุข
(86.1) ต้นไม้มีเพื่อน (82.1) หมี่ใหญ่ผจญภัย (77.4) และ จ้าวป่า (77.1)

2. ประเภทคำประพันธ์

คำานเนื้อหา การใช้ภาษา ภาพประกอบ และคำาร้อยละเฉลี่ยทั้งสามคำาน

คำาร้อยละเฉลี่ยในแต่ละคำาน คือคำานเนื้อหา การใช้ภาษา ภาพประกอบ และคำาร้อยละเฉลี่ยทั้งสามคำานอยู่ในระดับดีมากหรือดีมากที่สุดทั้งสองเรื่องคือเรื่องธรรมชาติคือครู (มีคำาร้อยละเฉลี่ยในแต่ละคำานตามลำดับคือ 85.8, 88.9, 90.8 และ 88.5) และ ก ข ชัษชาน (80.0, 76.2, 77.9 และ 78.0 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของความสนใจในการอ่านของเด็กชายและเด็กหญิงในแต่ละคำาน (เนื้อหา การใช้ภาษา และภาพประกอบ) จะพบว่ามีความแตกต่างกันน้อยมาก

คำานเนื้อหา มีเพียงหัวข้อเดียวคือมีวิถีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสม ในเรื่องธรรมชาติคือครู (คำาร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 33.3 และของเด็กหญิง 66.7) สำหรับความสนใจในการอ่านของเด็กชายและเด็กหญิงที่ต่างระดับกันในเรื่อง ก ข ชัษชาน มี 4 ใน 10 หัวข้อ ได้แก่ หัวข้อเนื้อหาไม่ยาวเกินไป มีวิถีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสม ตรงกับความสนใจ และตรงกับความต้องการ (คำาร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 66.7, 66.7, 36.4 และ 36.4 และของเด็กหญิง 54.6, 54.6, 72.7 และ 100.0 ตามลำดับ)

หัวข้อของหนังสือทั้งสองเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจเหมือนกัน ระดับเดียวกัน และมีคำาร้อยละเท่ากัน (100.0) ได้แก่หัวข้อให้ความรู้ เรื่องธรรมชาติคือครู ในหัวข้อให้ข้อคิดหรือคติสอนใจซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้ และ ก ข ชัษชาน หัวข้อให้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คำาร้อยละ 83.3 คือธรรมชาติคือครู ในหัวข้อตรงกับความสนใจ ส่วนเรื่องที่มีคำาร้อยละไม่เท่ากัน ได้แก่เรื่องธรรมชาติคือครู ก ข ชัษชาน หัวข้อเข้าใจเรื่องตลอด ได้รับความเพลิดเพลิน เรื่องไม่ยากหรือง่ายเกินไป นอกจากนั้นจะพบในเรื่องธรรมชาติคือครู ในหัวข้อเนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป ตรงกับความต้องการ และให้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และ ก ข ชัษชาน ในหัวข้อให้ข้อคิดหรือคติสอนใจซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้

คำานการใช้ภาษามี ความแตกต่างคำานความสนใจในการอ่าน

ของเด็กชายและเด็กหญิงเพียงหัวข้อเดียว คือมีศัพท์ใหม่ที่น่าสนใจของเรื่อง ก ข ชับชาน (ค่าร้อยละของความถี่ของเด็กชาย 33.3 และของเด็กหญิง 90.9) เรื่องที่เด็กมีความสนใจในการอ่านต่างระดับกันได้แก่ ธรรมชาตีกีอกรู ในหัวข้อมีศัพท์ใหม่ที่สนใจให้มีความสุขเพลิดเพลิน (ค่าร้อยละของความถี่ของเด็กชาย 50.0, 50.0 และของเด็กหญิง 100.0 และ 94.4 ตามลำดับ) ส่วนเรื่อง ก ข ชับชาน ในหัวข้อทำให้มองเห็นภาพเกิดจินตนาการ และสำนวนภาษาชวนอ่าน ชวนติดตาม (ค่าร้อยละของความถี่ของเด็กชาย 100.0, 50.0 และของเด็กหญิง 54.6 และ 100.0 ตามลำดับ) หัวข้อของทั้งสองเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจเหมือนกัน อยู่ในระดับเดียวกัน แต่มีค่าร้อยละต่างกัน ได้แก่ หัวข้อใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นเรียน นอกจากนั้น เรื่องธรรมชาตีกีอกรู ยังพบในหัวข้อทำให้มองเห็นภาพเกิดจินตนาการ และสำนวนภาษาชวนอ่านชวนติดตาม และ ก ข ชับชาน ในหัวข้อให้มีความสุขเพลิดเพลิน จะเห็นได้ว่าเด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในระดับเดียวกัน แต่มีค่าร้อยละไม่เท่ากันเลยในทุกข้อ

คำานภาพประกอบจะพบว่าไม่มีความแตกต่างด้านความสนใจในการอ่านของเด็กชายและเด็กหญิง จะปรากฏเพียงความสนใจในการอ่านที่ต่างระดับกันเท่านั้น ได้แก่ เรื่องธรรมชาตีกีอกรู ในหัวข้อภาพประกอบอธิบายเรื่องได้ (ค่าร้อยละของความถี่ของเด็กชาย 33.3 และของเด็กหญิง 55.6) และ ก ข ชับชาน ในหัวข้อภาพประกอบดึงดูดความสนใจ และมีชีวิต และมีความเคลื่อนไหว (ค่าร้อยละของความถี่ของเด็กชาย 36.7, 100.0 และของเด็กหญิง 54.6 และ 54.6 ตามลำดับ) นอกจากนั้นจะพบว่าในคำานภาพประกอบเด็กชายและเด็กหญิงจะมีความสนใจเหมือนกันหลายหัวข้อ สำหรับหัวข้อที่มีค่าร้อยละเท่ากัน (100.0) ได้แก่ เรื่องธรรมชาตีกีอกรู ในหัวข้อภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อเรื่องและอยู่ในหน้าเดียวกัน มีชีวิตและมีความเคลื่อนไหว มีความสวยงาม และจำนวนภาพเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง ไม่มากหรือน้อยเกินไป ส่วนหัวข้อทั้งสองเรื่องมีค่าร้อยละไม่เท่ากัน ได้แก่ หัวข้อมีขนาดเหมาะสมกับวัย มีความชัดเจน มีความถูกต้องตามความเป็นจริง และมีความแปลกใหม่ นั้น เรื่องธรรมชาตีกีอกรู ยังปรากฏในหัวข้อดึงดูดความสนใจ และเรื่อง ก ข ชับชาน ในหัวข้อสอดคล้องกับเนื้อเรื่องและอยู่ในหน้าเดียวกัน อธิบายเรื่องได้ สวยงาม และจำนวนภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อเรื่องไม่มากหรือน้อยเกินไป

ข. หนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กวัย 12-14 ปี (ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือระดับเด็กก่อนวัยรุ่น) แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ ประเภทบันเทิงคดี 4 เรื่อง ประเภทสารคดี 4 เรื่อง และประเภทคำประพันธ์ 4 เรื่อง

1. ประเภทบันเทิงคดี

1.1. คำนวณเนื้อหา

เรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับดีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด ได้แก่ ขนานน้อยกลางทุ่งนา (80.2) เพื่อนแท้ (82.1) ลูกป่า (72.9) เหยี่ยวชาค้วน (67.7)

เมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างด้านความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิงจะพบว่ามีความแตกต่างกันเพียงหัวข้อเดียว คือ มีวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสม ของเรื่อง ลูกป่า (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 22.2 และของเด็กหญิง 72.7)

สำหรับเรื่องที่เด็กมีความสนใจในระดับต่างกัน ได้แก่ เรื่อง ลูกป่า และ เหยี่ยวชาค้วน ในหัวข้อเนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 44.4, 50.0 และของเด็กหญิง 63.6, 33.3 ตามลำดับ) เรื่อง ขนานน้อยกลางทุ่งนา และ เหยี่ยวชาค้วน ในหัวข้อวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสม (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 57.1, 50.0 และของเด็กหญิง 44.4, 66.7 ตามลำดับ) เรื่อง เพื่อนแท้ และ เหยี่ยวชาค้วน ในหัวข้อให้ความรู้ด้านต่างๆ เช่นขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การอยู่ร่วมกันในสังคม หรืออื่นๆ (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 33.3, 50.0 และของเด็กหญิง 50.0, 33.3 ตามลำดับ) นอกจากนั้นเรื่อง ลูกป่า ซึ่งเป็นเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจต่างระดับกันมากที่สุดถึง 5 ใน 12 ข้อของหนังสือประเภทบันเทิงคดี ยังมีความแตกต่างของระดับความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิงในหัวข้อเนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป ตรงกับความต้องการ อ่านแล้วรู้สึกสนุก มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 44.4, 100.0, 22.2, 55.6 และของเด็กหญิง 63.6, 63.6, 45.5, 81.8 ตามลำดับ)

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจเหมือนกันอยู่ในระดับเดียวกัน และมีค่าร้อยละเท่ากัน (ค่าร้อยละ 100.0) ได้แก่ เรื่อง ขนานน้อยกลางทุ่งนา เพื่อนแท้ และ เหยี่ยวชาค้วน ในหัวข้อตรงกับความสนใจ ตรงกับความต้องการ เรื่อง เพื่อนแท้ และ เหยี่ยวชาค้วน ในหัวข้อเนื้อเรื่องไม่ยากหรือง่ายเกินไป เรื่อง ขนานน้อย

กลางทุ่งนา และเรื่องเพื่อนแท้ ยังพบในหัวข้อช่วยให้เข้าใจชีวิตในครอบครัว การคบเพื่อน หรืออื่นๆ เรื่องขนานนัยกลางทุ่งนาในหัวข้อให้ความรู้ด้านต่างๆ เช่นขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การอยู่ร่วมกันในสังคม หรืออื่นๆ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เรื่องเพื่อนแท้ในหัวข้อเข้าใจเรื่องตลอด และเรื่องเหยี่ยวชากวันซึ่งเป็นเรื่องที่เด็กชาย และเด็กหญิงมีความสนใจในระดับเดียวกัน และมีค่าร้อยละเท่ากับ (100.0) มากที่สุด ของหนังสือประเภทบันเทิงคดีซึ่งปรากฏในหัวข้อเข้าใจเรื่องตลอดและให้ข้อคิดหรือคติสอนใจซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้ เรื่องเหยี่ยวชากวันซึ่งเป็นเรื่องที่มีความคิดเห็นของเด็กชายและเด็กหญิงเหมือนกันและมีค่าร้อยละเท่ากับมากที่สุด (ถึง 8 ใน 12 ข้อ) ของหนังสือประเภทบันเทิงคดีซึ่งจะมีในหัวข้ออื่นๆอีกได้แก่ ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (ค่าร้อยละ 50.0 และ 50.6 ตามลำดับ) และอ่านแล้ว รู้สึกซึ้ง (ค่าร้อยละ 0.0)

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจเหมือนกัน อยู่ในระดับเดียวกันคือระดับดีมาก แต่มีค่าร้อยละไม่เท่ากัน ได้แก่เรื่องขนานนัยกลางทุ่งนา ลูกป่า และเพื่อนแท้ ในหัวข้อให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน และให้ข้อคิดหรือคติสอนใจซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้ สำหรับเรื่องขนานนัยกลางทุ่งนาและลูกป่า ยังพบในหัวข้อเข้าใจเรื่องตลอด และเนื้อเรื่องไม่ยาวหรือง่ายเกินไป เรื่องลูกป่า และเหยี่ยวชากวัน ในหัวข้อช่วยให้เข้าใจชีวิตในครอบครัว การคบเพื่อน หรืออื่นๆ เรื่องขนานนัยกลางทุ่งนา ในหัวข้ออ่านแล้วรู้สึกซึ้ง เรื่องลูกป่า ในหัวข้อตรงกับความสนใจ ให้ความรู้ด้านต่างๆ เช่นขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การอยู่ร่วมกันในสังคม หรืออื่นๆ เรื่องเพื่อนแท้ซึ่งเป็นเรื่องที่มีค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กสูงสุด (82.1) ยังมีในหัวข้อเนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป มีวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสม และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจอยู่ในระดับเดียวกันคือระดับการปรับปรุงและระดับใช้ไม่ได้ ได้แก่เรื่องขนานนัยกลางทุ่งนา ในหัวข้อเนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป และเรื่องเพื่อนแท้ ในหัวข้ออ่านแล้วรู้สึกซึ้ง

1.2. คำนการไวยากรณ์

เรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์ อยู่ในระดับดีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด ได้แก่ ขนานนัยกลางทุ่งนา (75.8) เหยี่ยวชากวัน (75.0) ลูกป่า (72.5) และเพื่อนแท้ (66.1)

เมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างด้านความสนใจของเด็กตามเพศในหัวข้อต่างๆของหนังสือแต่ละเรื่องจะเห็นว่า เรื่องขนานนัยกลางทุ่งนาและลูกป่า ปรากฏในหัวข้อมีส่วนนวนโวหารที่เหมาะสมกับวัยและเนื้อเรื่อง เรื่องลูกป่าและเพื่อนแท้ มีในหัวข้อทั้งหมดที่มีความยาก-ง่ายเหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นเรียน นอกจากนี้เรื่องลูกป่าซึ่งเป็นเรื่องที่มีความแตกต่างของความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิงด้านการใช้ภาษามากที่สุดของหนังสือประเภทบันเทิงคดี (ถึง 3 ใน 8 หัวข้อ) ยังมีความแตกต่างในหัวข้อภาษาชวนอ่าน ชวนติดตาม

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในระดับต่างกัน ได้แก่ เรื่องลูกป่า และเหยี่ยวชาค้วน ในหัวข้อใช้ประโยคง่ายๆสั้น และมีความหมายชัดเจน เรื่องเพื่อนแท้ และเหยี่ยวชาค้วน ในหัวข้อภาษาถิ่นที่ใช้มีความหมายเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง เรื่องขนานนัยกลางทุ่งนา ในหัวข้อมีศัพท์ใหม่ที่น่าสนใจ และเรื่องเหยี่ยวชาค้วน ซึ่งมีความต่างระดับของความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิงมากที่สุดของหนังสือประเภทบันเทิงคดี ยังมีในหัวข้อมีส่วนนวนโวหารที่เหมาะสมกับวัยและเนื้อเรื่อง

ส่วนเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจเหมือนกัน อยู่ในระดับเดียวกัน และมีค่าร้อยละเท่ากัน คือ 100.0 ได้แก่ขนานนัยกลางทุ่งนา เพื่อนแท้ และเหยี่ยวชาค้วน พบในหัวข้อใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเนื้อเรื่องและตัวละคร และเหยี่ยวชาค้วน ในหัวข้อทำให้มองเห็นภาพเกิดจินตนาการ ศัพท์ที่มีความยาก-ง่ายเหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นเรียน และภาษาชวนอ่าน ชวนติดตาม สำหรับเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจเหมือนกัน และมีค่าร้อยละเท่ากัน (0.0) ได้แก่ เพื่อนแท้ และเหยี่ยวชาค้วน ในหัวข้อมีศัพท์ใหม่ที่น่าสนใจ เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจเหมือนกัน อยู่ในระดับเดียวกัน คือระดับดีมาก และมีค่าร้อยละไม่เท่ากัน ได้แก่ขนานนัยกลางทุ่งนา ลูกป่า และเพื่อนแท้ ในหัวข้อทำให้มองเห็นภาพเกิดจินตนาการ เรื่องขนานนัยกลางทุ่งนา เพื่อนแท้ ในหัวข้อใช้ประโยคง่ายๆ สั้น และมีความหมายชัดเจน และภาษาที่ใช้ชวนอ่าน ชวนติดตาม เรื่องขนานนัยกลางทุ่งนา และลูกป่า ในหัวข้อใช้ภาษาเหมาะสมกับเนื้อเรื่องและตัวละคร และมีศัพท์ใหม่ที่น่าสนใจ เรื่องขนานนัยกลางทุ่งนา ในหัวข้อทั้งหมดที่มีความยาก-ง่ายเหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นเรียน และเพื่อนแท้ ในหัวข้อมีส่วนนวนโวหารที่เหมาะสมกับวัยและเนื้อเรื่อง

1.3. ด้านภาพประกอบ

เรื่องที่มีค่าร้อยละอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับดีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด คือ เพื่อนแท้ (75.7) เรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับดีหรือเด็กชอบมาก คือ เหยี่ยวชาก้วน (58.8)

ทบทวนแตกต่างด้านความสนใจของเด็กตามเพศในด้านนี้มีน้อยมากเพียงหัวข้อเดียว คือ ภาพประกอบมีความสวยงามในเรื่อง เพื่อนแท้

เรื่อง que เด็กมีความสนใจหรือชอบในระดับต่างกัน ได้แก่ เรื่อง เพื่อนแท้ เหยี่ยวชาก้วน ในหัวข้อมีขนาดเหมาะสมกับวัย เรื่อง เพื่อนแท้ หัวข้อสอดคล้องกับเนื้อเรื่องและอยู่ในหน้าเดียวกัน และเรื่อง เหยี่ยวชาก้วน ในหัวข้ออธิบายเรื่องได้ มีชีวิตและมีความเคลื่อนไหว มีความสวยงาม มีความถูกต้องตามความเป็นจริง และ จำนวนภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อเรื่องไม่มากหรือน้อยเกินไป

เรื่อง que เด็กมีความสนใจเหมือนกัน อยู่ในระดับเดียวกัน คือ ดีมาก และมีค่าร้อยละเท่ากัน (100.0) ได้แก่ เรื่อง เพื่อนแท้ ในหัวข้อภาพประกอบ อธิบายเรื่องได้ มีความถูกต้องตามความเป็นจริง และ จำนวนภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อเรื่องไม่มากหรือน้อยเกินไป และ เรื่อง เหยี่ยวชาก้วน ในหัวข้อภาพประกอบดึงดูดความสนใจ ค่าร้อยละ 50.0 และ 0.0 คือ เรื่อง เหยี่ยวชาก้วน ในหัวข้อภาพประกอบมีความชัดเจน และภาพประกอบมีความแปลกใหม่ตามลำดับ ส่วนเรื่อง que เด็กมีความสนใจเหมือนกัน อยู่ในระดับเดียวกัน คือ ดีมาก แต่มีค่าร้อยละไม่เท่ากัน ได้แก่ เรื่อง เพื่อนแท้ ในหัวข้อภาพประกอบดึงดูดความสนใจ มีชีวิตและมีความเคลื่อนไหว และ มีความชัดเจน และ เรื่อง เหยี่ยวชาก้วน ในหัวข้อภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อเรื่องและอยู่ในหน้าเดียวกัน และ เรื่อง que เด็กมีความสนใจเหมือนกัน ในระดับเดียวกัน คือ ระดับใช้ไม่ได้ และมีค่าร้อยละไม่เท่ากันในแต่ละเพศ ได้แก่ เรื่อง เพื่อนแท้ ในหัวข้อภาพประกอบมีความแปลกใหม่

1.4. ค่าร้อยละเฉลี่ยทั้งสามด้าน

เรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยทั้งสามด้านอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับดีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด คือ เพื่อนแท้ (74.6) และ

เหยี่ยวชากวน(67.2) สำหรับเรื่องที่ไม่มีการย่อและมีการย่อละเฉียดทั้งสองด้านอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับดีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด คือ ขนานน้อย-กลางทุ่งนา(78.0) และ ลูกป่า(72.7)

2. ประเภทสารคดี

2.1. คำนเนื้อหา

เรื่องที่มีการย่อละเฉียดอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับดีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด ได้แก่ ว่าวไทย(73.3) เรื่องที่มีการย่อละเฉียดอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับดีหรือเด็กชอบมาก คือ ชีวิตใต้ทะเลไทย(64.7) และ เปลือกหอยของไทย(58.3) เรื่องที่มีการย่อละเฉียดอยู่ในระดับปานกลางหรือเด็กชอบปานกลาง คือ เที่ยววัดโพธิ์(52.8)

จะพบว่าไม่มีความแตกต่างด้านความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิง แต่เด็กชายและเด็กหญิงชอบหนังสือแต่ละเรื่องตามหัวข้อต่างๆในระดับต่างกัน ได้แก่ เปลือกหอยของไทย ว่าวไทย และ เที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อเข้าใจเรื่องตลอด เนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป ตรงกับความสนใจ ตรงกับความต้องการ และให้ข้อคิดหรือคติสอนใจซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้ เรื่อง เปลือกหอยของไทยและ ว่าวไทย ในหัวข้อมีความกตริเริ่มสร้างสรรค์ และเรื่อง ชีวิตใต้ทะเลไทยในหัวข้อให้ความรู้ด้านต่างๆ นอกจากนั้นเรื่อง ว่าวไทยซึ่งเป็นเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในระดับต่างกันมากที่สุด (ถึง 9 ใน 12 ข้อ) ของหนังสือประเภทสารคดี ยังปรากฏว่าเด็กชายและเด็กหญิงชอบในระดับต่างกันในเรื่องหัวข้อวิถีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสม และช่วยให้เข้าใจเกี่ยวกับชีวิตในครอบครัว การคบเพื่อน หรืออื่นๆ

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจหรือชอบเหมือนกัน และมีการย่อละเท่ากัน คือ 100.0 ได้แก่ ชีวิตใต้ทะเลไทย และ เปลือกหอยของไทย ในหัวข้อเนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป เปลือกหอยของไทย และ ว่าวไทย ในหัวข้อได้รับความรู้เฉพาะเรื่อง เรื่อง ชีวิตใต้ทะเลไทย ในหัวข้อได้รับความเพลิดเพลิน เปลือกหอยของไทย ในหัวข้อเข้าใจเรื่องตลอด ตรงกับความสนใจ ตรงกับความต้องการ และเรื่อง ว่าวไทย ในหัวข้อให้ความรู้ด้านต่างๆ เช่นขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การอยู่ร่วมกันในสังคม หรืออื่นๆ การย่อละ 50.0 ได้แก่เรื่อง เที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อมีความกตริเริ่ม-

สร้างสรรค์ คำร้อยละ 0.0 ได้แก่เรื่อง เปลือกหอยของไทย ในหัวข้อมีวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสม ให้ความรู้ด้านต่างๆ เช่น ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การอยู่ร่วมกันในสังคม หรืออื่นๆ และช่วยให้เข้าใจเกี่ยวกับชีวิตในครอบครัว การคบเพื่อน หรืออื่นๆ

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจหรือชอบเหมือนกัน อยู่ในระดับเดียวกันคือดีมาก แต่มีคำร้อยละไม่เท่ากัน ได้แก่ เรื่อง ชีวิตใต้ทะเลไทย เปลือกหอยของไทย ว่าวไทย และ เที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อเนื้อเรื่องไม่ยากหรือง่ายเกินไป เรื่อง ชีวิตใต้ทะเลไทย และ เที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อได้รับความรู้เฉพาะเรื่อง เรื่อง ชีวิตใต้ทะเลไทย ยังปรากฏในหัวข้อเข้าใจเรื่องตลอด ตรงกับความสนใจ ตรงกับความต้องการ และมีความถี่ริเริ่มสร้างสรรค์ และเรื่อง เที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อให้ความรู้ด้านต่างๆ เช่น ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การอยู่ร่วมกันในสังคม หรืออื่นๆ เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจหรือชอบเหมือนกัน อยู่ในระดับเดียวกัน คือระดับใช้ไม่ได้ แต่มีคำร้อยละไม่เท่ากัน ได้แก่เรื่อง ชีวิตใต้ทะเลไทย และ เที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อมีวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสม และช่วยให้เข้าใจเกี่ยวกับชีวิตในครอบครัว การคบเพื่อน หรืออื่นๆ เรื่อง ชีวิตใต้ทะเลไทย และ เปลือกหอยของไทย ในหัวข้อให้ข้อคิดหรือคติสอนใจซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้

2.2. คำานการใช้ภาษา

เรื่องที่มีคำร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์ อยู่ในระดับดีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด ได้แก่ ชีวิตใต้ทะเลไทย (71.6) เที่ยววัดโพธิ์ (69.4) และ เปลือกหอยของไทย (66.7) ส่วนเรื่องที่มีคำร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับดีหรือเด็กชอบมาก คือ ว่าวไทย (63.4)

ความแตกต่างของความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิงด้านการใช้ภาษามีดังนี้ เรื่อง เปลือกหอยของไทย และ เที่ยววัดโพธิ์ พบในหัวข้อสำนวนภาษา ชวนอ่าน ชวนติดตาม นอกจากนั้นเรื่อง เปลือกหอยของไทย ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความแตกต่างของความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิงอย่างเห็นได้ชัด (ถึง 5 ใน 6 ข้อ) ยังปรากฏในหัวข้อศัพท์ที่มีความยาก-ง่ายเหมาะกับวัยหรือระดับชั้นเรียน และใช้ประโยคง่ายๆ สั้น และมีความหมายชัดเจน

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจหรือชอบในระดับต่างกัน

ได้แก่ เรื่องชีวิตใต้ทะเลไทย เปลือกหอยของไทย ว่าวไทย และ เที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อ
ศัพท์ที่มีความยาก-ง่ายเหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นเรียน และสำนวนภาษาชวนอ่าน ชวนติดตาม
เปลือกหอยของไทย และ ว่าวไทย ในหัวข้อทำให้มองเห็นภาพเกิดจินตนาการ

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจหรือชอบเหมือนกัน
ในระดับเดียวกันคือดีมาก แต่มีค่าร้อยละไม่เท่ากัน ได้แก่ ชีวิตใต้ทะเลไทย เปลือกหอย-
ของไทย และ ว่าวไทย ในหัวข้อทำให้มองเห็นภาพเกิดจินตนาการ เรื่องชีวิตใต้ทะเลไทย
และ เที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยและเนื้อเรื่อง เรื่องชีวิตใต้ทะเลไทย
ในหัวข้อใช้ประโยคง่ายๆสั้น และมีความหมายชัดเจน และ เที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อศัพท์ที่มี
ความยาก-ง่ายเหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นเรียน ส่วนเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงชอบใน
ระดับเดียวกันคือระดับดี และมีค่าร้อยละเท่ากัน คือ เรื่องว่าวไทย ในหัวข้อใช้ประโยค
ง่ายๆ สั้น และมีความหมายชัดเจน และเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงชอบในระดับเดียวกัน
คือระดับใช้ได้ และมีค่าร้อยละไม่เท่ากัน คือ เที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อใช้ประโยคง่ายๆ
สั้น และมีความหมายชัดเจน

2.3. คำนภาพระกอบ

เรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์
อยู่ในระดับดีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด ได้แก่ ชีวิตใต้ทะเลไทย (91.8) เปลือกหอยของไทย
(91.0) และ เที่ยววัดโพธิ์ (75.5) ส่วนเรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แสดงว่ามี
คุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลางหรือเด็กชอบปานกลาง คือ ว่าวไทย (54.0)

หากพิจารณาถึงความแตกต่างของความสนใจของเด็กชายและเด็ก
หญิงจะเห็นได้ชัดเจนในเรื่อง ว่าวไทย ในหัวข้อมีความชัดเจน นอกจากนั้นจะเห็นได้จาก
ความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิงที่ต่างระดับกัน ได้แก่ เรื่องว่าวไทย และ
เที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อภาพประกอบอธิบายเรื่องได้ ถึงจุดความสนใจ มีชีวิตและมีความ
เคลื่อนไหว เรื่องว่าวไทย และ เปลือกหอยของไทย ในหัวข้อสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง
และอยู่ในหน้าเดียวกัน เรื่องเที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อมีความถูกต้องตามความเป็นจริง
และ มีความแปลกใหม่ นอกจากนั้น เรื่องว่าวไทย (ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสนใจของเด็ก
ชายและเด็กหญิงต่างระดับกันถึง 8 ใน 10 ข้อ) ยังมีความสนใจของเด็กที่ต่างระดับกัน
ในหัวข้อมีขนาดเหมาะสมกับวัย และหัวข้อที่มีความต่างระดับมากที่สุด คือ มีความสวย-
งาม (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 50.0 และของเด็กหญิง 0.0)

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจเหมือนกัน ในระดับเดียวกัน คือ ตีมาก และมีค่าร้อยละเท่ากัน คือ 100.0 ได้แก่ ชีวิตใต้ทะเลไทย เปลือกหอยของไทย และ ว่าวไทย ในหัวข้อจำนวนภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง ไม่มากหรือน้อยเกินไป ชีวิตใต้ทะเลไทย และ เปลือกหอยของไทย ในหัวข้อมีความสวยงาม เรื่อง ชีวิตใต้ทะเลไทย ในหัวข้อมีชีวิตและมีความเคลื่อนไหว และ เที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อมีขนาดเหมาะสมกับวัย ค่าร้อยละ 60.0 คือ เรื่อง ว่าวไทย ในหัวข้อมีความถูกต้องตามความเป็นจริง

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจเหมือนกัน ในระดับเดียวกัน คือ ตีมาก แต่มีค่าร้อยละไม่เท่ากัน ได้แก่ เรื่องชีวิตใต้ทะเลไทย และ เปลือกหอยของไทย ในหัวข้อภาพประกอบอธิบายเรื่องได้ จึงถูกความสนใจ มีขนาดเหมาะสมกับวัย มีความชัดเจน มีความถูกต้องตามความเป็นจริง และ มีความแปลกใหม่ เรื่อง ชีวิตใต้ทะเลไทย และ เที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อเรื่องและอยู่ในหน้าเดียวกัน เรื่อง เปลือกหอยของไทย ในหัวข้อมีชีวิตและมีความเคลื่อนไหว และ เรื่อง เที่ยววัดโพธิ์ ในหัวข้อมีความชัดเจน มีความสวยงาม และจำนวนภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง ส่วนเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจเหมือนกัน ในระดับเดียวกัน คือ ระดับใช้ไม่ได้ แต่มีค่าร้อยละไม่เท่ากัน คือ เรื่อง ว่าวไทย (ค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 30.0 และของเด็กหญิง 0.0)

2.4. ค่าร้อยละเฉลี่ยทั้งสามด้าน

เรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยทั้งสามด้านอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับตีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด คือ ชีวิตใต้ทะเลไทย(76.0) เปลือกหอยของไทย(72.0) และ เที่ยววัดโพธิ์(65.9) เรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยทั้งสามด้านอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับดีหรือเด็กชอบมาก คือ ว่าวไทย(63.6)

3. ประเภทคำประพันธ์

3.1. คำานเนื้อหา

เรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับตีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด คือ สัปดาห์สุขภาพ(80.2) หญิงดี (78.0) และ นิทานภาพพุทธรักษา (76.5) และเรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพ

ตามเกณฑ์อยู่ในระดับดีหรือดีมาก คือ สาวรุ่น (64.5)

หากพิจารณาดังความแตกต่างด้านความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิง ปรากฏผลว่า เรื่องนิทานภาพพุทธรักษา หญิงดี และสาวรุ่นในหัวข้อเนื้อหา ตรงกับความต้องการ. (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 33.3, 16.7 และ 0.0 และของเด็กหญิง 72.7, 77.8 และ 75.0 ตามลำดับ) และ หญิงดีในหัวข้อ ตรงกับความสนใจ(ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 33.3 และของเด็กหญิง 100.0)

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในระดับต่างกัน ได้แก่ นิทานภาพพุทธรักษา สีกวาสุภามิต และ สาวรุ่นในหัวข้อมีวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสม ให้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เรื่องหญิงดี และสาวรุ่นในหัวข้อได้รับความเพลิดเพลิน เนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป นิทานภาพพุทธรักษา และสาวรุ่นในหัวข้อตรงกับความสนใจ เรื่องสีกวาสุภามิตในหัวข้อตรงกับความต้องการ และ สาวรุ่นซึ่งเป็นเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในระดับต่างกันถึง 8 ใน 10 ข้อ ยังปรากฏความต่างระดับของความสนใจของเด็กในหัวข้อเนื้อเรื่องไม่ยากหรือง่ายเกินไป และ เข้าใจเรื่องตลอด

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจเหมือนกัน ในระดับเดียวกัน คือ ดีมาก และมีค่าร้อยละเท่ากัน คือ 100.0 ได้แก่ เรื่องหญิงดี ในหัวข้อ เข้าใจเรื่องตลอด และให้ความรู้ และ เรื่องสีกวาสุภามิตในหัวข้อให้ข้อคิดหรือคติสอนใจ ซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้ เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในระดับเดียวกัน คือ ระดับดีมาก แต่มีค่าร้อยละไม่เท่ากัน ได้แก่ นิทานภาพพุทธรักษา หญิงดี และสาวรุ่น ในหัวข้อให้ข้อคิดหรือคติสอนใจซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้ เรื่องนิทานภาพพุทธรักษา สีกวาสุภามิต และสาวรุ่นในหัวข้อให้ความรู้ เรื่องนิทานภาพพุทธรักษา หญิงดี และ สีกวาสุภามิตในหัวข้อเนื้อเรื่องไม่ยากหรือง่ายเกินไป เรื่องนิทานภาพพุทธรักษา และ สีกวาสุภามิตในหัวข้อเข้าใจเรื่องตลอด ได้รับความเพลิดเพลิน เนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป และ เรื่องหญิงดีในหัวข้อมีวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสม และ ให้ความคิดริเริ่ม-สร้างสรรค์ เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในระดับเดียวกัน คือ ระดับดี แต่มีค่าร้อยละไม่เท่ากัน คือ เรื่องสีกวาสุภามิต ในหัวข้อตรงกับความสนใจ

3.2. คำนการไ้ภาษา

เรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์ อยู่ในระดับดีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด ได้แก่ สัปดาห์ภาษา (74.1) นิทานภาพพุทธรักษา (72.5) หญิงดี (72.2) และ สาวรุ่น (66.7)

หากพิจารณาถึงความแตกต่างด้านความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิงจะเห็นว่า มีเพียงหัวข้อเดียว คือ มีศัพท์ใหม่ที่น่าสนใจ ในเรื่อง นิทานภาพพุทธรักษา สำหรับความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิงที่ต่างระดับกัน จะพบในเรื่อง สัปดาห์ภาษา และ สาวรุ่น ในหัวข้อศัพท์ที่มีความยาก-ง่ายเหมาะกับวัยหรือระดับชั้นเรียน หญิงดี และ สาวรุ่น หัวข้อให้ความสนุกเพลิดเพลิน และเรื่อง สาวรุ่น ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิงในระดับต่างกัน (ถึง 3 ใน 6 ข้อ) มากที่สุดของหนังสือประเภทนี้ ยังพบในหัวข้อทำให้มองเห็นภาพเกิดจินตนาการ (ค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชาย 50.0 และของเด็กหญิง 100.0)

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในระดับเดียวกัน คือระดับดีมาก แต่มีค่าร้อยละไม่เท่ากัน ได้แก่ นิทานภาพพุทธรักษา หญิงดี สัปดาห์ภาษา และ สาวรุ่น ในหัวข้อใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยและเนื้อเรื่อง และสำนวนภาษาชวนอ่านชวนติดตาม เรื่อง นิทานภาพพุทธรักษา หญิงดี และ สัปดาห์ภาษา ในหัวข้อทำให้มองเห็นภาพเกิดจินตนาการ เรื่อง นิทานภาพพุทธรักษา และ หญิงดี ในหัวข้อศัพท์ที่มีความยาก-ง่ายเหมาะกับวัยหรือระดับชั้นเรียน เรื่อง นิทานภาพพุทธรักษา และ สัปดาห์ภาษา ในหัวข้อให้ความสนุกเพลิดเพลิน และเรื่อง นิทานภาพพุทธรักษา ในหัวข้อให้ความสนุกเพลิดเพลิน

เรื่องที่เด็กมีความสนใจในระดับเดียวกัน คือระดับใช้ไม่ได้ แต่มีค่าร้อยละไม่เท่ากัน ได้แก่ หญิงดี สัปดาห์ภาษา และ สาวรุ่น ในหัวข้อมีศัพท์ใหม่ที่ที่น่าสนใจ

3.3. คำนภาพประกอบ

เรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์ อยู่ในระดับดีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด ได้แก่ หญิงดี (77.3) สัปดาห์ภาษา (76.4) เรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยอยู่ในระดับที่แสดงว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับดีหรือเด็กชอบมาก ได้แก่ นิทานภาพพุทธรักษา (62.5) และ สาวรุ่น (57.8)

หากพิจารณาถึงความแตกต่างด้านความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิง จะเห็นว่าเรื่องหญิงตี (ซึ่งความแตกต่างจะปรากฏอย่างชัดเจน) และนิทานภาพพุทธรักษา ในหัวข้อภาพประกอบมีความสวยงาม และเรื่องหญิงตี ในหัวข้อมีชีวิตและความเคลื่อนไหว

เรื่องที่เด็กมีความสนใจในระดับต่างกัน ได้แก่ เรื่องนิทานภาพพุทธรักษา และสาวรุ่น ในหัวข้อภาพประกอบดึงดูดความสนใจ และมีความถูกต้องตามความเป็นจริง เรื่องนิทานภาพพุทธรักษา และหญิงตี ในหัวข้อมีความชัดเจน และมีความแปลกใหม่ เรื่องนิทานภาพพุทธรักษา ในหัวข้อมีขนาดเหมาะสมกับวัย และเรื่องสาวรุ่น ยังมีความสนใจของเด็กชายและเด็กหญิงต่างระดับกันในหัวข้อสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง และอยู่ในหน้าเดียวกัน อธิบายเรื่องได้ และมีความสวยงาม และสีกวาสุภามิต ในหัวข้อมีความแปลกใหม่

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในระดับเดียวกัน คือระดับดีมาก แต่มีค่าร้อยละไม่เท่ากัน ได้แก่ เรื่องนิทานภาพพุทธรักษา หญิงตี สีกวาสุภามิต และสาวรุ่น ในหัวข้อจำนวนภาพประกอบเหมาะสมกับเรื่อง ไม่น่าหรือน้อยเกินไป เรื่องนิทานภาพพุทธรักษา หญิงตี และสีกวาสุภามิต ในหัวข้อสอดคล้องกับเนื้อเรื่องและอยู่ในหน้าเดียวกัน อธิบายเรื่องได้ เรื่องหญิงตี สีกวาสุภามิต และสาวรุ่น ในหัวข้อมีขนาดเหมาะสมกับวัย เรื่องหญิงตี และสีกวาสุภามิต ในหัวข้อดึงดูดความสนใจ และมีความถูกต้องตามความเป็นจริง เรื่องสีกวาสุภามิต ในหัวข้อมีความชัดเจน และมีความสวยงาม เรื่องสาวรุ่น ในหัวข้อมีความแปลกใหม่ เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในระดับเดียวกัน คือระดับปานกลาง แต่มีค่าร้อยละไม่เท่ากัน คือสีกวาสุภามิต ในหัวข้อมีชีวิตและความเคลื่อนไหว ส่วนเรื่องนิทานภาพพุทธรักษา อยู่ในระดับการปรับปรุง และเรื่องสาวรุ่น ในระดับใช้ไม่ได้ ในหัวข้อมีชีวิตและความเคลื่อนไหว และมีความชัดเจน

3.4. ค่าร้อยละเฉลี่ยทั้งสามด้าน

เรื่องที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยทั้งสามด้านอยู่ในระดับดีมากหรือเด็กชอบมากที่สุด คือ สีกวาสุภามิต (76.9) หญิงตี (75.8) และนิทานภาพพุทธรักษา (70.5) เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยทั้งสามด้านอยู่ในระดับดีหรือเด็กชอบมาก คือ สาวรุ่น (63.0)

จากผลการวิจัยจะเห็นว่าหนังสือสำหรับเด็กวัย 9-11 ปี ประเภทบันเทิงคดีที่มีลักษณะเด่นหรือมีค่าร้อยละเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เปลือกอ้อยกับความสุข ซึ่งมีค่าร้อยละเฉลี่ยด้านเนื้อหา 87.0 และด้านการใช้ภาษา 86.5 และต้นไม้ที่มีเพื่อน มีลักษณะเด่นด้านภาพประกอบ ค่าร้อยละเฉลี่ย 89.2 สำหรับประเภทคำประพันธ์ เรื่องธรรมชาตืออูฐ มีลักษณะเด่นในด้านเนื้อหา การใช้ภาษา และภาพประกอบ โดยมีค่าร้อยละเฉลี่ย 85.8, 88.9 และ 90.8 ตามลำดับ

หนังสือสำหรับเด็กวัย 12-14 ปี ประเภทบันเทิงคดีที่มีลักษณะเด่น ได้แก่ เพื่อนแท้ (ค่าร้อยละเฉลี่ยด้านเนื้อหา 82.1 ด้านภาพประกอบ 75.7) และ ขนานน้อยกลางทุ่งนา (ค่าร้อยละเฉลี่ยด้านการใช้ภาษา 75.8) ประเภทสารคดีได้แก่ เรื่องว่าวไทย (ค่าร้อยละเฉลี่ยด้านเนื้อหา 73.3) ชีวิตใต้อะเลไทย (ค่าร้อยละเฉลี่ยด้านการใช้ภาษา 71.6 และด้านภาพประกอบ 91.8) และประเภทคำประพันธ์ได้แก่ เรื่องสัปดาห์สุภาพ (ค่าร้อยละเฉลี่ยด้านเนื้อหา 80.2 และด้านการใช้ภาษา 74.1) และเรื่องหญิงดี (ค่าร้อยละเฉลี่ยด้านภาพประกอบ 77.3)

การอภิปรายผลการวิจัย

ก. หนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กวัย 9-11 ปี (ระดับประถมศึกษา)

ประเภทบันเทิงคดี (ด้านเนื้อหาและภาพประกอบ)

จากผลการวิจัยปรากฏว่า เรื่องหนีม้าใหญ่ผจญภัย เป็นเรื่องที่ตรงกับความสนใจของเด็กในระดับดีมาก (ค่าร้อยละ 87.5) แต่ตรงกับความต้องการของเด็กในระดับดี (ค่าร้อยละ 62.5) ทั้งนี้เพราะเรื่องนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับสัตว์ คือ สุนัข จึงตรงกับความสนใจของเด็กวัยตอนกลาง (รัชจวน อินทรกำแหง 2528: 6) แต่เนื้อหาเรื่องนี้สนองความต้องการในระดับที่ต่ำกว่าความสนใจเพราะเด็กในวัยนี้ต้องการความมั่นคงปลอดภัย อันเป็นความต้องการด้านอารมณ์และสังคม (น้อมฤดี จงพฤษะ และคณะ 2518: 40) เมื่อเด็กอ่านเรื่องนี้แล้วจะรู้สึกตื่นเต้นถึงวาดคถ์ในการผจญภัยของหนีม้าใหญ่

เรื่องเปลือกอ้อยกับความสุข มีค่าร้อยละเฉลี่ย (รวม) สูงสุดถึง 87.0 ทั้งนี้เพราะเรื่องนี้มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางอารมณ์ นั่นคือ ต้องการทำให้ผู้อื่นพอใจในตัวเอง ต้องการเพื่อน ต้องการให้มีคนรัก (ทวีริสมี ญาณคม 2512: 156) และสนองความต้องการของเด็กที่ต้องการการยอมรับจากเพื่อน ต้องการเข้าเป็นส่วนหนึ่ง

ของกลุ่ม (น้อมฤดี จงพฤษะ และคณะ 2518: 40) จะเห็นว่าเนื้อเรื่องนี้ นอกจากจะมีคุณลักษณะที่ดีของหนังสือสำหรับเด็กในด้านเนื้อหา เช่น อ่านแล้วเข้าใจเรื่องโดยตลอด เนื้อเรื่องไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป เนื้อหาเรื่องนี้ยังเสนอแนะวิถีแก้ไขหา เช่น ทำอย่างไรจึงจะเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน ทำอย่างไรเพื่อนจึงจะเกิดความพอใจในตัวเอง จึงนับว่าเนื้อหาเรื่องนี้ช่วยให้เข้าใจเกี่ยวกับการคบเพื่อน เนื้อหาเรื่อง เปลือกหอยกับความสุข ยังสอดแทรกข้อคิดเกี่ยวกับความโอบอ้อมอารีต่อเพื่อนฝูง ในขณะที่เดียวกันก็ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วย พร้อมกับสอดแทรกความสนุกสนานเพลิดเพลิน

ถ้าร้อยละรวม คำสุดท้ายเนื้อหาคือ หัวข้ออ่านแล้วรู้สึกสนใจ ได้แก่ จ้าวป่า (00) และเปลือกหอยกับความสุข (12.0) แต่ก็มีได้ทำให้ทั้งสองเรื่อง มีความคิดเห็นในด้านเนื้อหาลดน้อยลง ทั้งนี้เพราะ จ้าวป่า และ เปลือกหอยกับความสุข มีเนื้อหาที่เน้นหนักไปในทางให้ข้อคิดหรือคติสอนใจ

ภาพประกอบ

จากผลการวิจัยพบว่าเด็กชายและเด็กหญิงมีความเห็นภาพประกอบเรื่อง เปลือกหอยกับความสุข จ้าวป่า และ ต้นไม้มีเพื่อน อธิบายเรื่องได้ในระดับต่างกัน การที่ภาพประกอบอธิบายเรื่องได้หรือทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้นนั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบอย่างอื่นด้วย นั่นคือ ภาพประกอบนั้นจะต้องสัมพันธ์หรือสอดคล้องกับชีวิต ความสนใจ และประสบการณ์ของผู้ ซึ่งทำให้เด็กสามารถรับรู้ได้ดียิ่งขึ้น (Brown, and others 1959: 416) จะเห็นว่าเรื่อง เปลือกหอยกับความสุข เป็นเรื่องของเด็กชายและมีตัวเอกเป็นเด็กชายด้วย เด็กชายจึงสนใจเรื่องนี้มากกว่าเด็กหญิง เรื่อง ต้นไม้มีเพื่อน ก็เป็นที่สนใจของเด็กชายมากกว่าเด็กหญิง เพราะเด็กชายจะชอบเรื่องที่มีอิทธิพลมากกว่าเด็กหญิง (Russell 1961: 377-378) ต้นไม้มีเพื่อน มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิทธิพลและจินตนาการเพื่อน เช่น ต้นไม้ สัตว์ ลำธาร เมฆ ล้วนพูดได้ เมฆมีชีวิตความเป็นอยู่เช่นเดียวกับคน ฯลฯ ในทำนองเดียวกันเรื่อง จ้าวป่า ซึ่งมีเรื่องราวเกี่ยวกับสัตว์ เด็กหญิงจึงสนใจเรื่องนี้มากกว่าเด็กชาย (Downen 1972: 6464-A-6465-A) ดังนั้นเด็กชายจึงมีความเห็นว่า เปลือกหอยกับความสุข ต้นไม้มีเพื่อน มีภาพประกอบที่อธิบายเรื่องได้ในระดับสูงกว่าของเด็กหญิง เพราะเด็กชายมีความสนใจในเนื้อหาของสองเรื่องนี้เป็นพื้นฐานจึงทำให้เด็กชายมีความเห็นว่า ภาพประกอบของทั้งสองเรื่องสามารถสื่อความหมาย และช่วยเน้นความเข้าใจในเนื้อหา

ได้ดีกว่าเด็กหญิง เรื่องจ้าวป่าก็มีเหตุผลในทำนองเดียวกัน

ประเภทคำประพันธ์

จากผลการวิจัยพบว่า เด็กชายและเด็กหญิงมีความเห็นว่ ธรรมชาติคือครู และ ก ช ชับชาน มีวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสมในระดับต่างกัน (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 33.3, 66.7 และของเด็กหญิง 66.7 และ 54.6 ตามลำดับ) ทั้งนี้เนื่องจากการรับรู้และการตีความหมายจากบทกลอนของเด็กในแต่ละเพศแตกต่างกัน เด็กหญิงในวัยเด็กตอนกลางย่อมได้เปรียบเด็กชายในวัยเดียวกัน เพราะเด็กหญิงมีความสนใจโคลงกลอนมาก ในขณะที่เด็กชายไม่ค่อยชอบ (บันลือ พุทฺษะวัน 2521: 130) จึงทำให้การเข้าใจความหมายของกลอนของเด็กหญิงถูกต้องมากกว่าเด็กชาย เด็กหญิงสามารถเข้าใจความหมายของบทกลอนเรื่องธรรมชาติคือครู ว่าได้สอนให้มนุษย์รู้จักการแก้ปัญหาโดยยึดถือธรรมชาติเป็นแบบอย่าง และ ก ช ชับชาน นั้นเป็นบทกลอนที่ชี้ให้เห็นถึงความงดงามของธรรมชาติ โดยเน้นที่ต้นไม้ ใบหญ้า หุ่นา น้ำใส และจิตใจอ่อนเยาว์ของเด็ก ทำให้เกิดความเบิกบานใจ และมีความเห็นว่า ก ช ชับชาน ได้ให้วิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสมในระดับปานกลางเท่านั้น และอาจแปลความหมายของบทกลอนในแง่ที่ว่าความงามของธรรมชาติอาจช่วยให้จิตใจของมนุษย์มีความสุขสงบมากยิ่งขึ้น

นอกจากนั้น ก ช ชับชาน ยังมีระดับของความคิดเห็นของเด็กชายและเด็กหญิงต่างระดับกันในหัวข้ออื่นๆอีก นอกเหนือจากหัวข้อวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสม คือ เนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป ตรงกับความสนใจ ตรงกับความต้องการ (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 66.7, 36.4, 36.4 และของเด็กหญิง 54.6, 72.7 และ 100.0 ตามลำดับ) เด็กชายมีความเห็นว่า ก ช ชับชาน มีเนื้อเรื่องไม่ยาวในระดับดีมาก เพราะอาจคิดว่าเรื่องนี้เป็นบทกลอนสอนอักขระซึ่งไม่ถูกต้อง ส่วนเด็กหญิงซึ่งมีความซาบซึ้งในบทกลอนมากกว่าเด็กชาย จึงต้องใช้เวลาในการแปลความหมายและมีความเห็นว่า เรื่องนี้มีเนื้อเรื่องไม่ยาวในระดับปานกลาง ก ช ชับชาน เป็นหนังสือประเภทคำประพันธ์ จึงเป็นที่สนใจของเด็กหญิงมากกว่าเด็กชาย (บันลือ พุทฺษะวัน 2521: 130) และยังมีเนื้อหาเกี่ยวกับธรรมชาติซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิต นอกจากนั้นเพศหญิงยังเป็นเพศที่มีอารมณ์อ่อนหวานละเมียดละไม จึงสามารถรับรู้การถ่ายทอดภาพและความรู้สึกของกวี ตลอดจนเพศหญิงสามารถรับทราบความงามของธรรมชาติและซึ่งในความคิดของกวีได้ดีกว่าเพศชาย เรื่องนี้จึงเป็นที่สนใจของเด็กหญิง

มากกว่าเด็กชาย ก ข ชับชาน ยังเป็นเรื่องที่ตรงกับความต้องการของเด็กหญิงมากกว่าเด็กชาย เพราะนอกจากเด็กหญิงจะมีความถนัดทางด้านโคลงกลอนมากกว่าเด็กชายแล้ว เด็กหญิงยังสนใจในเรื่องเกี่ยวกับความงามของสิ่งต่างๆ เช่นความงามของธรรมชาติ ดอกไม้ ฯลฯ มากกว่าเด็กชาย ก ข ชับชาน จึงเป็นเรื่องที่ตรงกับความต้องการของเด็กหญิงมากกว่าเด็กชาย

ค่านการไ้ภาษา

เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจในระดับต่างกันในตัวข้อมีศัพท์ใหม่ที่น่าสนใจของเรื่อง ธรรมชาติคือครู และ ก ข ชับชาน (ประเภทคำประพันธ์) เนื่องจากเด็กหญิงมีความสนใจโคลงกลอนมากกว่า จึงสามารถนั่งในความถัดและรับรู้ถึงความไพเราะของถ้อยคำในบทกลอนนั้นได้ดีกว่าเด็กชาย และประกอบเด็กชายสนใจหนังสือประเภทคำประพันธ์น้อยกว่าเด็กหญิง (บันทึก พฤษภาคม 2521: 130) เด็กชายจึงมีความเห็นว่าทั้ง ธรรมชาติคือครู และ ก ข ชับชาน มีศัพท์ใหม่ที่น่าสนใจในระดับต่ำกว่าเด็กหญิง (ถ้ำร้อยละของความถัดเห็นของเด็ทชาย 50.0, 33.3 ของเด็กหญิง 100.0 และ 90.9 ตามลำดับ)

ข. หนังสือภาษาไทยสำหรับเด็ทวัย 12-14 ปี (ระดับมัธยมถัดศึกษาตอนต้นหรือระดับเด็ทก่อนว้รุ่น)

ค่านเนื้อหา

เหยี่ยวชาค้วน มีถ้ำร้อยละรวม (0.0) อยู่ในระดับใช้ไม่ได้ในตัวข้อมอ่านแล้วรู้สึกช้น แต่ถัดมีได้ทำให้ความถัดเห็นค่านเนื้อหาของเรื่องน้ลค่น้อยลงแต่ประกาใจ ถัดนี้เนื่องจากผู้เขียนเรื่องน้มีจุมุ่งหมายเพื่อให้เด็ทมีความเมตตา กรุณาต่อสัตว์และสามารถนำข้อถัดหรือถัดสอนใจไปปฏิบัติได้

ค่านการไ้ภาษา

เพื่อนแท้ และ เหยี่ยวชาค้วน มีถ้ำร้อยละ 0.0 ในตัวข้อมีศัพท์ใหม่ที่น่าสนใจ ถัดนี้เนื่องจากทั้งสองเรื่องเป็นหนังสือประเภทบันเทิงถัด ในการพรรณาหรือบรรยายผู้เขียนได้ใช้ภาษาที่ทำให้มอเห็นภาพพจน์ชัดเจน ส่วนวนภาษาที่

เกลี้ยงเกลา ละเมียดละไม ใช้ง่ายๆ สั้น และมีความหมายชัดเจน และ มีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่องและตัวละคร สำหรับเรื่องเหยี่ยวชาค้วนนอกจากจะมีลักษณะของการใช้ภาษาที่ติดกัแล้ว เหยี่ยวชาค้วนยังใช้สำนวนภาษาอยู่ในสมัยของวัยรุ่นอีกด้วย จะเห็นว่าแม้ว่าทั้งสองเรื่องจะมีค่าร้อยละ 0.0 ในหัวข้อมีศัพท์ใหม่ที่น่าสนใจก็ตาม แต่ก็มีได้ทำให้ทั้งสองเรื่องค้อยคุณค่าด้านการใช้ภาษา ทั้งนี้เพราะทั้งเพื่อนแท้และเหยี่ยวชาค้วน มีคุณลักษณะด้านการใช้ภาษาที่ตรงกับลักษณะที่ดีของการใช้ภาษาของหนังสือประเภทบันเทิงคดี (รัฐจวน อินทรกำแหง 2520: 113)

ด้านภาพประกอบ

เรื่องเพื่อนแท้ และเหยี่ยวชาค้วนมีค่าร้อยละต่ำสุด คือ 14.3 และ 0.0 ตามลำดับ ในหัวข้อภาพประกอบมีความแปลกใหม่ แต่ก็มีได้ทำให้คุณค่าของหนังสือทั้งสองเรื่องลดน้อยลง ทั้งนี้เนื่องจากเด็กวัย 12-14 ปี จะเห็นความสำคัญของเนื้อหามากกว่าภาพประกอบ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Andria (1978: 112-117) ที่ว่า เด็กยังมีอายุมากขึ้นหรือเรียนในระดับสูงขึ้น จะเลือกหนังสืออ่านโดยคำนึงถึงการมีภาพประกอบของหนังสือน้อยลง กล่าวคือ เด็กโตจะเลือกอ่านหนังสือที่มีภาพประกอบลดน้อยลง ดังนั้น การเขียนหนังสือสำหรับเด็กวัยนี้จึงเน้นด้านเนื้อหามากกว่าด้านภาพประกอบ ภาพประกอบจะมีหรือไม่เป็นสิ่งไม่สำคัญ หากมีภาพประกอบ คุณลักษณะของภาพประกอบนั้น อาจไม่ครบถ้วน เช่น ไม่มีความแปลกใหม่ ก็ไม่ถือเป็นข้อบกพร่องของหนังสือเรื่องนั้น

ด้านเนื้อหา

เรื่องว้าวไทยเป็นเรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงมีความเห็นในระดับต่างกันถึง 9 ใน 12 หัวข้อ ได้แก่ หัวข้อเข้าใจเรื่องตลอด เนื้อเรื่องไม่ยาว ตรงกับความสนใจ ตรงกับความต้อการ ได้รับความเพลิดเพลิน (ค่าร้อยละของความถี่เห็นของเด็กชายอยู่ในระดับดีมาก 100.0, 100.0, 90.0, 70.0, 70.0 และ ของเด็กหญิงอยู่ในระดับดี 60.0 ทุกหัวข้อ) มีวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสม ในข้อคิดหรือคติสอนใจซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้ ช่วยให้เข้าใจเกี่ยวกับชีวิตในครอบครัว การคบเพื่อน หรืออื่นๆ (เด็กชายมีความเห็นว่ายู่ในระดับดี ค่าร้อยละ 60.0, 60.0, 60.0 เด็กหญิงมีความเห็นว่ายู่ในระดับปานกลาง ค่าร้อยละ 50.0, 50.0, 50.0 ตามลำดับ) และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (เด็กชายมีความเห็นว่ายู่ในระดับดีมาก

100.0 เด็กหญิงมีความเห็นว่าอยู่ในระดับการปรับปรุง 40.0) ทั้งนี้เนื่องจากเด็กชาย จะมีความสนใจเรื่องกีฬามากกว่าเด็กหญิง (Downen 1972: 6464-A-6465-A) การเล่นว้าว เป็นกีฬาที่นิยมในหมู่ผู้ชาย จึงทำให้เด็กชายมีความเห็นว่า ว้าวไทย เป็นเรื่องอ่านแล้วสามารถ เข้าใจเรื่องโดยตลอด ในขณะที่เด็กหญิงอาจจะอ่านแล้วไม่สามารถเข้าใจเรื่องทั้งหมด เด็กหญิงมีความเห็นว่าเนื้อเรื่องว้าวไทยไม่ยาวเกินไปในระดับต่ำกว่าความคิดเห็นของเด็กชาย เพราะเป็นเรื่องที่ไม่ตรงกับความสนใจ เนื้อหาเรื่องนี้จึงไม่เร้าอารมณ์ของเด็กหญิงให้ติดตามอ่าน จึงเป็นเรื่องที่ตรงกับความสนใจและความต้องการของเด็กชาย มากกว่าที่จะเหตุผลที่กล่าวแล้ว ดังนั้นเรื่องนี้จึงให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่เด็กชาย มากกว่าที่เด็กหญิงได้รับ เนื่องจากว้าวไทยเป็นเรื่องที่ตรงกับความสนใจของเด็กชายจึง ทำให้เด็กชายสามารถอ่านเข้าใจเรื่องโดยตลอดและทำให้ทราบถึงวิธีแก้ปัญหาต่างๆในการ เล่นว้าว เช่น จะแก้ปัญหาอย่างไรหากว้าวไม่ขึ้น จะแก้ปัญหาไม่ให้ว้าวลืกลาดได้อย่างไร เป็นต้น ได้คิดว่าเด็กหญิง ในทำนองเดียวกันเด็กชายย่อมได้ความคิดใหม่ๆซึ่งเป็นความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์เกี่ยวกับว้าว เช่น เทคนิคในการสาวป่าน เทคนิคในการเล่นว้าว ฯลฯ ซึ่ง เป็นข้อคิดที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ และเด็กชายจะเข้าใจเกี่ยวกับสำนวนภาษาที่มาจาก อิทธิพลของการเล่นว้าว เช่น ว้าวเหลิง ว้าวติกลม สูดสายป่าน วิ่งรอก ฯลฯ ตลอดจน เข้าใจวรรณคดีและบทเพลงที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเล่นว้าว ได้ดีกว่าเด็กหญิง

สำหรับเรื่องเที่ยววัดโพธิ์ซึ่งได้รับรางวัลดีเด่นประเภทหนังสือ สารคดี แต่ได้คำร้อยละเฉลี่ยต่ำสุดค่านเนื้อหา (52.8) ทั้งนี้เพราะเด็กในวัยก่อนวัยรุ่น ให้ความสนใจเรื่องเกี่ยวกับวัดน้อยมาก และวัดโพธิ์เป็นวัดที่อยู่ห่างไกลจากจังหวัด นครศรีธรรมราช เด็กจึงไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร

สำหรับ เปลือกหอยของไทย ชีวิตใต้ทะเลไทย และเที่ยววัดโพธิ์ ซึ่งมีคำร้อยละ 0.0, 17.7, และ 5.6 ตามลำดับ ในหัวข้อวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและ เหมาะสม เปลือกหอยของไทย ยังมีคำร้อยละ 0.0 และชีวิตใต้ทะเลไทยมีคำร้อยละ 29.4) ในหัวข้อให้ความรู้ด้านต่างๆ เช่น ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การอยู่ ร่วมกันในสังคม หรืออื่นๆ นอกจากนั้นเปลือกหอยของไทย ชีวิตใต้ทะเลไทย และ เที่ยววัดโพธิ์ยังมีคำร้อยละ 0.0 29.4 และ 16.7 ซึ่งอยู่ในระดับใช้ไม่ได้หรือเด็ก ชอบน้อยที่สุด ในหัวข้อเนื้อหาช่วยให้เข้าใจเกี่ยวกับชีวิตในครอบครัว การคบเพื่อน หรืออื่นๆ แต่ก็มีได้ทำให้นั่งหนังสือเรื่องต่างๆเหล่านี้ด้วยคุณค่าด้านเนื้อหาหลง ทั้งนี้เพราะเรื่อง

เปลือกหอยของไทย ชีวิตใต้ทะเลไทย และ เที่ยววัดโพธิ์ เป็นหนังสือประเภทสารคดี
 จึงเน้นที่จะให้ความรู้เฉพาะเรื่อง และ การให้ความรู้เฉพาะเรื่องในเรื่อง เปลือกหอยของ
ไทย และ ชีวิตใต้ทะเลไทย นั้น นับว่าตรงกับความสนใจและความต้องการของเด็กวัย 12-
 14 ปี มาก เพราะเด็กวัยนี้มีความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งที่ไกลตัวออกไป. อยากรู้อยาก-
 เห็นเกี่ยวกับธรรมชาติหรือสิ่งแวดลอมมาก

ด้านการใช้ภาษา

จากผลการวิจัยปรากฏว่าทั้งสี่เรื่อง ได้แก่ ชีวิตใต้ทะเลไทย
เปลือกหอยของไทย ว้าวไทย และ เที่ยววัดโพธิ์ มีความเห็นของ เด็กชายและเด็กหญิง
 ต่างระดับกันในหัวข้อมีศัพท์ใหม่ที่น่าสนใจ (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย
 44.4, 60.0, 50.0 และ 62.5 และของ เด็กหญิง 100.0, 80.0, 20.0 และ 100
 100.0 ตามลำดับ) และสำนวนภาษาชวนอ่าน ชวนติดตาม (ค่าร้อยละของความคิดเห็น
 ของเด็กชาย 33.3, 20.0, 50.0 และ 16.7 และของ เด็กหญิง 50.0, 80.0,
 80.0 และ 80.0 ตามลำดับ) ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กหญิงในหัวข้อมีศัพท์
 ใหม่ที่น่าสนใจสูงกว่าของเด็กชายในเรื่อง ชีวิตใต้ทะเลไทย เปลือกหอยของไทย และ
เที่ยววัดโพธิ์ ทั้งนี้เพราะเด็กชายรู้ศัพท์มากกว่าเด็กหญิง จึงให้ความเห็นว่าทั้งสามเรื่อง
 มีศัพท์ใหม่ที่สนใจในระดับต่ำกว่า ส่วนเรื่อง ว้าวไทย นั้นเป็นเรื่องที่เด็กหญิงไม่สู้จะ
 มีความรู้ในเรื่องนี้ จึงไม่ทราบว่าศัพท์คำใดเป็นศัพท์ใหม่ ค่าร้อยละของความคิดเห็นของ
 เด็กหญิงในหัวข้อนี้จึงต่ำกว่าของเด็กชาย ส่วนหัวข้อภาษาชวนอ่าน ชวนติดตาม เด็กหญิง
 มีค่าร้อยละของความคิดเห็นสูงกว่าของเด็กชายทั้งสี่เรื่อง เนื่องจากเด็กหญิงพอใจที่จะ
 อ่านเรื่องที่ตรงกับความสนใจของเด็กชาย และมีความเห็นว่าทั้งสี่เรื่องมีวิธีเขียนที่ไม่ซับซ้อน
 ชวนอ่าน เข้าใจง่าย เราอารมณ์ให้ติดตาม

ด้านภาพประกอบ

เรื่อง ว้าวไทย เด็กชายมีความเห็นต่างระดับกับเด็กหญิงใน
 หลายหัวข้อ (8 ใน 10 ข้อ) ได้แก่ สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและอยู่ในหน้าเดียวกัน
 อธิบายเรื่องได้ ถึงจุดความสนใจ มีขนาดเหมาะสมกับวัย มีชีวิตและมีความเคลื่อนไหว
 มีความชัดเจน มีความสวยงาม (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 100.0,
 70.0, 60.0, 80.0, 20.0, 70.0, 50.0 และค่าร้อยละของความคิดเห็นของ

ของเด็กหญิง 60.0, 60.0, 40.0, 60.0, 40.0, 20.0, 0.0 ตามลำดับ) และมีค่าร้อยละอยู่ในระดับเดียวกัน แต่ค่าร้อยละไม่เท่ากันในหัวข้อภาพประกอบมีความแปลกใหม่ (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 30.0 และของเด็กหญิง 0.0) เนื่องจากเด็กหญิงอ่านแล้วไม่เข้าใจเรื่องโดยตลอด จึงมีความเห็นว่าภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อเรื่องในระดับต่ำกว่าความเห็นของเด็กชาย การที่ ว่าไทย เป็นเรื่องที่ไม่ตรงกับความสนใจของเด็กหญิงทำให้เด็กหญิงมีความเห็นว่าภาพประกอบช่วยเสริมความเข้าใจในเนื้อหา ทำให้เข้าใจเนื้อหาดียิ่งขึ้น สามารถดึงดูดความสนใจ เมื่อดูแล้วอยากอ่านเนื้อหา และมีความชัดเจน หรือสามารถสื่อความหมายได้ทำให้เข้าใจว่าภาพนั้นต้องการบอกอะไร ในระดับต่ำกว่าความเห็นของเด็กชาย และในขณะที่เด็กชายมีความเห็นว่าภาพประกอบเรื่องนี้มีความสวยงามในระดับปานกลาง แต่เด็กหญิงกลับมองไม่เห็นความสวยงามของภาพประกอบเลย อาจเนื่องมาจากเรื่องนี้ไม่ตรงกับความสนใจ และภาพประกอบมีสีเดียว สีที่ไซ้ไม่สด สีไม่สะอาด ในหัวข้อมีความแปลกใหม่ก็ทำนองเดียวกัน ในขณะที่เด็กชายมองเห็นว่าภาพประกอบมีความแปลกใหม่ (80.0) แต่เด็กหญิงกลับมองว่าไม่มีความแปลกใหม่ ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากการใช้เส้นและสีในภาพประกอบ อย่างไรก็ตามแม้เด็กหญิงมีความรู้และสนใจเรื่องนี้น้อยกว่าเด็กชายมาก แต่ก็สามารถบอกได้ว่าภาพมีขนาดเหมาะสม และมีชีวิตและมีความเคลื่อนไหวโดยยึดถือหลักเกณฑ์ของภาพประกอบที่ดีโดยทั่วไป จึงทำให้เด็กหญิงให้ความเห็นในสองหัวข้อนี้ในระดับที่สูงกว่าความคิดเห็นของเด็กชาย

ค่านเนื้อหา

จากผลการวิจัยจะเห็นว่าเรื่อง สาวรุ่น มีค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชายต่างระดับและต่ำกว่าความคิดเห็นของเด็กหญิงถึง 8 ใน 10 ข้อ เนื่องจาก สาวรุ่น เป็นหนังสือประเภทคำประพันธ์ซึ่งเด็กหญิงจะสนใจมากกว่าเด็กชาย เด็กชายไม่ค่อยชอบ (บันลือ พฤษภาคม 2521: 130) นอกจากนั้น สาวรุ่น ยังเป็นเรื่องที่ทำให้ข้อคิดข้อเตือนใจแก่บรรดา สาวรุ่น ในด้านต่างๆ ได้แก่การดำเนินชีวิต การคบมิตร ความรัก ความไม่ฝัน ความหวัง ความผิดหวัง เป็นต้น และ สาวรุ่น ยังมีเนื้อหาเกี่ยวกับการปรับปรุงบุคลิกลักษณะ ซึ่งตรงกับความสนใจของเด็กหญิง (สุพิตรา ชมเกตุ 2522: 25-27 และฉวีวรรณ

อุทากินันท์ 2527: 55-56) เด็กหญิงสนใจเรื่อง สาวรุ่น มากกว่าเด็กชายโดยมีค่าร้อยละ 100.0 ในขณะที่เด็กชายมีความเห็นว่าเรื่องนี้ตรงกับความสนใจในระดับควรปรับปรุง (40.0) ซึ่งทำให้เด็กหญิงอ่านแล้วเข้าใจโดยตลอดทั้งเรื่อง โดยมีค่าร้อยละ 100.0 ในขณะที่เด็กชายอ่านเรื่องแล้วไม่สามารถเข้าใจเรื่องได้ในระดับเดียวกับเด็กหญิง (ค่าร้อยละ 60.0) สาวรุ่น มีเนื้อหาดีแล้วแล้วเด็กชายจึงได้รับความสนุกเพลิดเพลินจากการอ่านในระดับควรปรับปรุง (40.0) ในขณะที่เด็กหญิงมีความเห็นว่าอยู่ในระดับดีมาก (75.0) เนื่องจากเด็กชายไม่สามารถเข้าใจเรื่องโดยตลอดและเข้าใจได้ดีในระดับเดียวกับเด็กหญิง จึงทำให้ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชายอยู่ในระดับ (60.0) ในขณะที่เด็กหญิงมีค่าร้อยละ 100.0 การที่เรื่องนี้เป็นเรื่องของผู้หญิง เด็กชายจึงให้ความสนใจน้อย เนื้อหาของเรื่องนี้จึงไม่เร้าอารมณ์ ชวนให้ติดตาม เด็กชายจึงมีความเห็นว่าเรื่องนี้มีเนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไปในระดับดี (60.0) ค่าร้อยละความคิดเห็นของเด็กหญิง 100.0 นอกจากนี้เรื่องนี้ยังมีเนื้อหาตรงกับความต้องการของเด็กหญิงมาก (75.0) เพราะเรื่องนี้ได้ให้แนวคิดใหม่ๆที่ดี (100.0) ตลอดจนแนะวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสมในด้านต่างๆ ซึ่งเกี่ยวกับผู้หญิง (100.0) เด็กชายจึงมีความเห็นว่าเรื่องนี้ไม่ตรงกับความต้องการของตน (0.0) ให้แนวคิดใหม่ๆในระดับปานกลาง (50.0) และมีวิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสมในระดับดี (60.0)

ด้านการใช้ภาษา

ในด้านนี้จะพบว่า สาวรุ่น มีความคิดเห็นของเด็กชายและของเด็กหญิงต่างระดับกันถึง 3 ใน 6 หัวข้อ ได้แก่ ทำให้มองเห็นภาพเกิดจินตนาการ สัทพ์ที่มีความยาก-ง่ายเหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นเรียน และให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน (ค่าร้อยละของความคิดเห็นของเด็กชาย 50.0, 60.0, 40.0 และของเด็กหญิง 100.0, 100.0 และ 75.0 ตามลำดับ) เนื่องจาก สาวรุ่น เป็นหนังสือประเภทคำประพันธ์และเป็นเรื่องเกี่ยวกับหญิงสาวในด้านต่างๆ จึงทำให้เด็กชายไม่ชอบอ่าน สามารถรับรู้ความรู้สึกและเกิดมโนภาพตลอดจนเข้าใจแนวคิดต่างๆของผู้เขียน และมีความเห็นว่าภาษาที่ใช้ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินในระดับต่ำกว่าเด็กหญิง และเด็กชายยังมีความเห็นว่าสัทพ์มีความยาก-ง่ายเหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นเรียนในระดับต่ำกว่าเด็กหญิงอีกด้วย ซึ่งอาจเป็นเพราะอ่านแล้วไม่สามารถเข้าใจเรื่องโดยตลอด และทำให้ได้รับความเพลิดเพลินในการอ่านเรื่องนี้น้อยกว่าเด็กหญิง

จะเห็นว่าเด็กหญิงพอใจอ่านหนังสือเรื่องที่ตรงกับความสนใจของเด็กชายเช่นเรื่องว่าวไทย (โคมมีคำร้อยละเฉลี่ยค่านเนื้อหาถึง 65.8 ในขณะที่เด็กชายมีคำร้อยละเฉลี่ย 82.5) แต่เด็กชายจะไม่พอใจที่อ่านหนังสือเรื่องเกี่ยวกับเด็กหญิงหรือเรื่องที่ตรงกับความสนใจของเด็กหญิง เช่นสาวรุ่น (คำร้อยละเฉลี่ยของความเห็นของเด็กชาย 54.0 และของเด็กหญิง 95.0)

กล่าวได้ว่าจากผลการวิจัยสามารถนำมาสนับสนุนสมมติฐานในการวิจัยได้ ทั้งนี้เนื่องจากคำร้อยละของแต่ละเรื่องในแต่ละค่าน เนื้อหา การใช้ภาษา และภาพประกอบ และค่าเฉลี่ยทั้งสามค่านของหนังสือแต่ละเรื่องเกินกว่าร้อยละ 50.0 ขึ้นไป จึงแสดงว่าผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย นั่นคือ ลักษณะเนื้อหา การใช้ภาษา และภาพประกอบของหนังสือสำหรับเด็กฉบับขณะการประกวดและได้รับรางวัลนั้น ตรงกับความต้องการและความสนใจในการอ่านของเด็ก

ข้อเสนอแนะ

1. สำนักพิมพ์หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหนังสือสำหรับเด็กควรจัดทำภาพประกอบของหนังสือให้มีความสวยงาม มีชีวิตชีวา ดึงดูดความสนใจ มีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง มีขนาดเหมาะสมกับวัยและมีความถูกต้องตามความเป็นจริง ทั้งนี้เพราะภาพประกอบจะเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อความสนใจในการอ่านของเด็ก

2. บรรณารักษ์ควรพยายามส่งเสริมให้เด็กได้รู้จักหรือได้อ่านหนังสือที่หลากหลายให้มากยิ่งขึ้น เช่น จัดนิทรรศการหนังสือ เล่านิทาน ฯลฯ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรจะได้มีการวิจัยหนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กฉบับขณะการประกวดและได้รับรางวัลต่างๆให้ครบถ้วนทุกรางวัล เช่น รางวัลบัวหลวง และรางวัลที่จัดประกวดในโอกาสพิเศษ ได้แก่ รางวัลของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ คณะอนุกรรมการจัดหาทุนโครงการสร้างสวนสาธารณะเพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี และสำนักงานส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ เป็นต้น สำหรับผู้อ่านทุกระดับอายุ ตั้งแต่ครั้งแรกที่จัดให้มีการประกวดจนถึงปัจจุบัน

และการจัดให้มีการเปรียบเทียบว่าหนังสือฉบับคณะกรรมการประกวดและได้รับรางวัลใดๆ ที่ตรงกับความต้องการและความสนใจในการอ่านของเด็กมากกว่ากัน